

et omnia cantica vestra in planctu. Et inducay sup omne dorsum vrm saccu: et sup omne caput caluiciu. Et ponam ea q̄si luctu ynigeniti: et nouissima eius q̄si die amarū. Et ecce dies veniūt die dñs et emittā famē in terram nō famem panis neq̄ sitim aque: sed audiēdi vbum dñi. Et commouebunt a mari vsq̄ ad mare: et ab aqlone vsq̄ ad orientē circūibunt q̄rentes vbum dñi et nō inueniēt. In die illa deficient vrgines pulchre et adolefcētes in siti q̄ iurant i delicto samarie et dicūt. **Quit de tuus dan: et viuūt via bersabee. Et cadent et non resurgent vltra.**

IX
Uidi dñm stantē sup altare. Et dixit. Percute cardinē et cōmoueant sup/ luminaria. Auaricia em̄ in capite omniuz et nouissimū eorum in gladio interficiay. Nō erit fuga eis: et q̄ fugerit ex eis: non saluabitur. Si descenderint vsq̄ ad infernū: inde manus mea educet eos. et si ascēderit vsq̄ in celū inde detrahā eos. Et si absconditi fuerint in v̄tice carmeli: inde scrutās auferā eos et si celauerint se ab oculis meis in pfundo maris: ibi mandabo spenti et mordebit eos. Et si abierint in captiuitatē coram inimicis suis ibi mandabo gladio et occidet eos. Et ponay oculos meos sup eos in malū et non in bonū. Et dñs deus exercitū q̄ tangit terram et tabescet: et lugebūt oēs habitantes i ea. Et ascēdet sicut riuus omis: et defluet sicut fluiuius egypti. Qui edificauit in celo ascensionē suay et fasciculū suū sup frā fundauit. Qui vocat aq̄s maris: et effundit eas super faciem terre. **Dñs nomen eius. Nunqd nō vt filij ethyopū vos estis mihi filij isrl̄ ait dñs? Nunqd non isrl̄ ascendere feci de fra egypti et palestinos de cappadocia et syrios de cyrene: Ecce oculi domi dei sup regnū peccās: et cōteray illud a facie terre. Verū tamen p̄terēs nō p̄terā domum iacob dicit dñs. Ecce em̄ mādabo ego et cōcutā in oibus gentib⁹ domum isrl̄ sic cōcutit triticū in cribro: et nō cadet lapillus sup terram. In gladio morient omēs peccatores populi mei: q̄ dicunt. nō appropinq̄bit et non veniet sup nos malū. In die illa suscitabo tabernaculum dauid qd̄ cecidit et reedificabo aperturas muroz ei⁹: et ea q̄ corruerant instaurabo. Et reedificabo eū sicut in diebus antiq̄s: vt possideant reliq̄as idumee et omnes nationes. eo q̄ inuocatū sit nomē meū sup eos die dñs faciens hec. Ecce dies veniēt die dñs et cōphendet arator messorē: et calcator vne mittētē semen. Et stillabūt mōtes dulcedinē et omnes colles culti erunt. Et cōuertā captiuitatem populi mei isrl̄: et edificabunt ciuitates de fras: et inhabitabūt: et plantabūt vine**

as: et bibent vinū earū: et facient hortos et colmedent fructus eoz. Et plātabo eos sup humum suā: et nō cuellam eos vltra de terra sua quam dedi eis. dicit dñs deus.

Explicit Amos ppheta. Incipit prologus in Abdiam pphetam.

Iacob patriarcha habuit fratrem esau: q̄ ob ruborez corporis sui edom hebreā lingua appellatus est qd̄ latine sanguineus dicitur. **Is memoratū fratrem suū q̄ isrl̄ nomen accepit q̄ui odio cōmor⁹ infimere conatus est. Qua de causa oēs q̄ pplm isrl̄. i. filios patriarche iacob p̄dicti esau odiū imitatis p̄secuti sunt. esau et edom appellati sunt. Et qz ppl̄s isrl̄ de captiuitate chaldeoz per cyruz regem psaruz nutu dei reuocatus i hierl̄m ab alio regno q̄uiter afflic⁹ atq̄ opp̄ssus est. iō hoc regnū qd̄ more esau p̄dictū pplm p̄secutū est per denūciatōez abdie p̄phe increpat⁹: qd̄ non dei indignatōe sed sua v̄tute pplm supatū glabatur. De quo regno olim per dauid i ps̄. centesimo trigesimo sexto dictū ē. Memore re dñe filiorum edom in die hierusalem. Naz reliqua lectōe cōphēsa. futurum in gētes iudiciuz ob causas lectōe cōphēsas: regnūq̄ dei in p̄lo isrl̄ significat. Hebrei hunc dicunt esse q̄ sub rege samarie achab: et ip̄issima iezabel pauit centum p̄phas i specubus q̄ nō curauerūt genu ante baal: et de septem milibus erat q̄s helyas arguif ignorasse. Sepulchrū q̄ eius vsq̄ hodie cū mausoleo helisei p̄phe et baptiste iohānis. i sebastē veneratōni habetur. que olim samaria dicebat. Hāc herodes rex antipatris fili⁹ in honore augusti cesaris greco noie vocauit augustā. Hic igif q̄ centū p̄phas pauerat. accepit grām p̄phetalem et de duce exercit⁹ fuit dux ecclē. Tūci samaria paruulū gregem pauerat. nūc i toto orbe xp̄i pascit eccl̄as. Et sicut stephanus coronā meruit passionis. sic hic de fuitur⁹ dei cū paulo ap̄lo noie glatur. qz abdias. seruus dñi in nostro sonat eloquio.**

Explicit prologus. Incipit argumentū.

Abdias q̄ interpretat seruus dñi personat cōtra edom: sanguineuz frenūq̄ fratrem fratris q̄s iacob sep̄ emulum hasta p̄cutit spiritali.

Explicit argumentū. Incipit Abdias ppheta. Caplm. I

Uno abdie
Hec dicit dominus deus ad edom. Auditiū audiui mus a dño: et legatum ad gentes misit. Surgite et

Jonas

Sursum aduersus eum in flum. Ecce puulum dedi te in gentibus. Cōtētibilis es tu valde. Supbia cordis tui extulit te habitātē i scissuris petrarū: exaltantē solū tuū. Qui dicis in corde tuo. Quis detrahēt me in terrā: Si exaltatus fueris vt aq̄la: et si inter sidera posueris nidū tuū: inde detrahā te dicit dñs. Si fures introissent ad te si latrones p noctez: quō p̄uicissēs: Nōne furati essent sufficientia sibi Si vindemiatōres introissent ad te: nūq̄d saltem racemū reliq̄ssent tibi: Quō scrutati sunt esau: Inuestigauerūt abscondita ei. Usq̄ ad terminū emiserūt te: oēs viri federis tui illuserunt tibi. Inualuerunt adūsum te viri pacis tue. Qui comedūt tecū: ponēt insidias s̄bter te. Nō est prudētia in eo. Nunq̄d nō in die illa dicit dñs perdā sapientes de idumea: et prudentiā de monte esau: Et timebūt fortes tui a meridie: vt intereat vir de mōte esau: Propter interfectōez et ppter iniquitatē in frēm tuū iacob: opiet te p̄fusio: et p̄bis in eternuz. In die cū stares adūsus eū q̄n capiebāt alieni exercituz eius et extranei ingrediebant portas eius et sup hierlm mittebāt sortē: tu q̄p eras q̄ si vnus ex eis. Et non despicias in die fratris tui: in die pegrinatōis eius. Et non letaberis sup filios iuda in die p̄ditōis eorū et non magnificab os tuum in die angustie. Neq̄ igrē dieris portam populi mei in die ruine eorum neq̄ despicias et tu in mal' eius i die vastitatis illi. Et nō emitteris adūsus exercitū ei? i die vastitatis illi: neq̄ stab in exitib' vt inficias eos q̄ fugerint. Et nō p̄cludes reliq̄s eius in die tribulatōis: q̄m iux' est dies dñi super oēs gētes. Sicut fecisti. fiet tibi: retributōem tuā p̄utam in caput tuū. Quō em bibisti sup montē sanctū meū: bibēt oēs gentes iugis: et bibēt et absorbebūt: et erūt q̄si nō sint. Et i mōte syon erit saluatio et erit sanctus. Et possidebūt domus iacob eos q̄ se possederāt. Et erit dom' iacob ignis: et dom' ioseph flāma et domus esau stipula. Et succēdēt in eis et deuro-rabūt eos: et nō erunt reliq̄e dom' esau: qz dominus locut' est. Et hereditabūt hī q̄ ad austrum sunt montē esau: et q̄ in cāpestrib' philistim: et possidebūt regionē effrai et regionē samarie. Et beniamī possidebit galaad: et transimigatio exercitus huius filiozū isrl' omia loco chanaanēorū vsq̄ ad sareptā: et transmigratio hierlm que in bosforo est possidebit ciuitates austri. Et ascendent saluatores in montem syon iudicare montem esau: et erit domino regnum.

Explicit Abdias ppheta. Incipit prologus in Jonam prophetam.

Ionam sanctū hebrei affirmant filium fuisse mulieris vidue sarreptane: quē helyas propheta mortuum suscitauit. matre postea dicente ad eū. nunc cognouit' qz vir dei es tu: et vbum dei in ore tuo veritas est. Ob hanc etiā causam ipsum puerū sic vocauit amathi. Amathi em̄ in nra lingua veritatē sonat. Et ex eo qz verū helyas locutus est. ille q̄ suscitatus est filius esse dicit' veritatis. Ideo de vitate colūba nascit: q̄a Jonas colūbam sonat. In cōdemnatōez aut' isrl' ionas ad gentē mittit. qz niniue agēte p̄niam illi in malicia pseuerant. Epibus q̄ppe bie/roboam regis isrl' q̄ deo derelicto: cū populo suo in samaria idol' sacrificabat: tonā p̄p̄ham fuisse: q̄rtus liber regū indicat. Isus qz p̄p̄hetia illumināte peccatores ciuitatis niniue dei misericordiā p̄secuturos videret: ne falsa p̄dicare videret: ad denunciandū interitū eiusdē ciuitatis ire volebat. Nam sicut de' ad abram de impietate sodomorū et gomorreorū locutus est: clamor sodomorū et gomorreorū p̄uenit ad me. Ita et de niniue dicit'. eo qz ascēderit clamor malicie eius ad deuz. Et qz snia dei de sodomis facta minime reuocata est: ita et tonas adūsum niniuen platā sententiam reuocari nolebat. diuine dispensatōis ignarus q̄ salutem hoim ad se cōuertētū magis vult q̄ interitū. Hoc illi acciderat qd et sancto heliseo: q̄ filiū sunamitidis mulier' mortuum igi-ravit. Ideo a cōspectu dei fugere se ionas putabat humanuz aliqd passus. dicente dauid. Quo ibo a spū tuo: et quo a facie tua fugiā? Explicit prologus. Incipit argumentum.

Ionas colūba pulcherria naufragio suo passionē domini p̄figurans: mundum ad penitentiam reuocat: et sub nomine niniue salutem gentibus denunciat.

Explicit argumentum. Incipit Jonas propheta. Caplm I

Factū est vbum dñi ad Jonam filium amathi dicēs. Surge et vade in niniuen ciuitatem grandē et p̄dicā in ea: qz ascendit malicia eius coram me. Et surrexit ionas vt fugeret i tharsis a facie domini. Et descendit i oppen: et inuenit nauem euntē in tharsis. Et dedit nauē ei et descendit in eā vt iret cum eis in tharsis a facie dñi. Dñs aut' misit vētū magnuz in mare: et facta